

Quines diferències hi ha entre la recerca del segle XVIII i l'actual?

ASTRID ROSENQVIST

Som aquí per decidir el primer premi Nobel retrospectiu per treballs fets abans de 1901. Suposo que teniu tots els papers rellevants.

SUNE KALLSTENIUS

(Adreçant-se a Astrid Rosenqvist.)

Una qüestió de procediment: per què només som quatre? No havíem estat mai menys de cinc membres amb anterioritat. No hi ha empats quan el Comitè és un número senar.

ULF SVANHOLM

Confia, Sune... Sempre queixant-te.

ASTRID ROSENQVIST

Ha estat decisió meva. *(Pausa.)* Alguna pregunta més?

BENGT HJALMARSSON

Així, les nostres eleccions es restringeixen al segle XIX o abans!

SUNE KALLSTENIUS

Com a mínim, tenim menys americans. De fet, només un: Willard Gibbs. Què és la química sense la termodinàmica?

ULF SVANHOLM

Si us plau, un altre americà no! *(Pausa.)* L'elecció és evident. *(Lent i enfàtic.)* Dimitri... Ivanovitch... Mendeleiev. Podeu imaginar la química sense la taula periòdica? És la nostra pedra Rosetta.

ASTRID ROSENQVIST

(Donant uns copets a la taula)

Tenim en Gibbs, Mendeleiev, Pasteur. *(Pausa.)* Quins altres noms us agradaria considerar?

ULF SVANHOLM

Per què no comencem amb un de suec? Quan es va tractar dels premis Nobel regulars, l'Acadèmia va esperar fins al 1903 abans de donar-li a Arrhenius.

ASTRID ROSENQVIST

No només per ser suec! També se l'ha de merèixer.

BENGT HJALMARSSON

Si vols un suec, què me'n dius de Carl Wilhelm Scheele... pel descobriment de l'oxigen?

ULF SVANHOLM
Començarem pel segle XVIII? Per què no abans?

SUNE KALLSTENIUS
(Amb cinisme, assenyalant Ulf)
Probablement vol atorgar-lo als alquimistes... potser fins i tot a Paracels!

BENGT HJALMARSSON
Potser no és mala idea que ens centrem en el segle XVIII. La gent publicava menys... així hauríem de llegir menys.

ULF SVANHOLM
Però si seleccionem a Scheele, que me'n dieu d'Antoine Laurent Lavoisier?

SUNE KALLSTENIUS
O de Joseph Priestley?

BENGT HJALMARSSON
Ja hi tornem a ser, amb els habituals dilemes dels Nobel! Massa candidats.

SUNE KALLSTENIUS
Què me'n dieu de John Dalton, el pare de la teoria atòmica?

ULF SVANHOLM
No diguis disbarats! L'oxigen es va descobrir abans. Potser per al segon o tercer Nobel retrospectiu.

ASTRID ROSENQVIST
Ulf té raó. L'oxigen va iniciar la revolució química... d'ell se'n derivà una ciència... mesures quantitatives... els elements reals al seu lloc

SUNE KALLSTENIUS
Absolutament. Tota la resta... Dalton, Gibbs, Mendeleiev... i tots els premis Nobel de Química des del 1901 deriven d'aquest descobriment.

Espai de debat

MICHELE CATANZARO

Hi ha un element extremadament interessant, que és aquest experiment mental d'uns científics d'avui que han de jutjar amb uns criteris que són els criteris d'avui, el criteri del premi Nobel, un esdeveniment molt més antic, un esdeveniment antic.

I això en principi sembla quelcom absurd, no? La ciència de fa tres segles, quatre segles, és molt diferent de la que en principi fem avui en dia, però potser la cosa que a mi em sembla més interessant de l'obra és ensenyar que sí que

hi ha uns elements que han quedat presents, que han quedat constants, diguem-ne, al llarg de l'evolució, i que no són precisament els elements més alts, més nobles, diguem-ne així, de la ciència, sinó que són justament aquells elements quotidians com els papers de les persones, les relacions socials, fins i tot de les relacions familiars... en el desenvolupament del coneixement científic.

MERCÈ PIQUERAS

Bé, en el segle XVIII, la ciència acostumava a ser, per una banda, era com un hobby, una afició, no hi havia científics professionals. I després, per una altra banda, era una tasca sobretot individual.

MÍRIAM ALAMANY

A veure, un dels temes més importants que planteja aquesta obra és on comença un investigador i on acaba l'altre. En aquest moment actual, on hi ha mails i la informació és molt més directa, quan un investigador fa un descobriment de seguida el posa a l'abast de tota la recerca, de tota la resta de científics, del món de la recerca. Però en aquell moment això devia ser molt més difícil, llavors la intriga i tot això augmenta molt més a base de cartes que s'escriuen però no que no arriben.

MERCÈ PIQUERAS

Però de tota manera, a l'obra, a l'Oxigen, una cosa que es reflecteix ja són les enveges. O sigui, és clar, és una obra, la trama... a partir d'uns fets reals és una obra de ficció i és clar, no sabem si realment va haver-hi enveges entre aquests científics.

CARLES MARTÍNEZ

Els personatges del passat tenen una alçada moral una mica més grossa que els personatges actuals tot i que les intrigues hi són tant en una època com en l'altra.

MÍRIAM ALAMANY

I l'ambició també per qui és el primer.